

Szoliva János

Várákozom

Telve megérkezéssel
ülök a grádicson.
Várákozom.
Nyílik az ajtó,
átölel anyám –,
föltámad emlékezetemben.

Csörömpöl némasága,
arcán szárad a szó.

Megidézik örök hajnalok –,
a nagy csöndbe belekondul a harang.

Erzsikémnek

Tér és Idő keresztjén
nézem a világot.
Fordítsd felém csüggedt fejedet,
összetartozunk.

Rend vigyázza

Forró reszketésben
csillogó látszatok.
Megálmodott királyság,
vak ábránd a gyermekkor.

Elmém éjszakája,
röpdöső sötétség.
Elnémult nappalok,
rend vigyázza álmomat.